

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
91/C 225/01	Ecu.....	1
	<i>II Voorbereidende besluiten</i>	
	Commissie	
91/C 225/02	Wijziging van het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de toepassing van de bepalingen van het Gemeenschapsrecht op de Canarische eilanden...	2
91/C 225/03	Wijziging van het voorstel voor een besluit van de Raad tot instelling van een programma van speciaal op het afgelegen en insulaire karakter van de Canarische eilanden afgestemde maatregelen (Poseican)	3
91/C 225/04	Wijziging van het voorstel voor een besluit van de Raad tot instelling van een programma van speciaal op het afgelegen en insulaire karakter van Madeira en de Azoren afgestemde maatregelen (Poseima)	4
91/C 225/05	Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de detachering van werknemers met het oog op het verlenen van diensten	6
91/C 225/06	Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3975/87 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de mededingingsregels op ondernemingen in de sector luchtvervoer	9
91/C 225/07	Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3976/87 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op bepaalde groepen overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de sector van het luchtvervoer	10
91/C 225/08	Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de installatie en het gebruik van snelheidsbegrenzers in bepaalde categorieën motorvoertuigen in de Gemeenschap ..	11

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (*)

29 augustus 1991

(91/C 225/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	42,2435	Escudo	175,708
Duitse mark	2,05375	US-dollar	1,18337
Gulden	2,31326	Zwitserse frank	1,79459
Pond sterling	0,699229	Zweedse kroon	7,45408
Deense kroon	7,92684	Noorse kroon	8,02293
Franse frank	6,97363	Canadese dollar	1,35035
Lire	1533,06	Oostenrijkse schilling	14,4502
Iers pond	0,767877	Finse mark	4,99798
Griekse drachme	227,149	Yen	161,708
Peseta	127,852	Australische dollar	1,50806
		Nieuwzeelandse dollar	2,05626

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(*) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB nr. L 189 van 4. 7. 1989, blz. 1).

Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Wijziging van het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de toepassing van de bepalingen van het Gemeenschapsrecht op de Canarische eilanden ⁽¹⁾

(91/C 225/02)

COM(91) 226 def.

(Door de Commissie ingediend op 14 juni 1991 krachtens artikel 149, lid 3, van het EEG-Verdrag)

Het voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Vijfde overweging:

„Overwegende dat de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid op de Canarische eilanden met name het vrije verkeer onder de voor het Spaanse deel van het Iberische schiereiland geldende voorwaarden (einde van de overgangperiode op 31 december 1995) mogelijk zal maken, behoudens de aanvullende mechanismen voor het handelsverkeer in verband met de bevoorrading van de Canarische eilanden; dat het vrije verkeer van produkten tussen de Canarische eilanden en het overige Spanje in dit kader wordt gewaarborgd; dat onverkorte toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid afhankelijk is van het van kracht worden van een specifieke regeling voor de bevoorrading; dat de toepassing van dit beleid voorts vergezeld zal dienen te gaan van specifieke maatregelen voor de landbouwproductie op de Canarische eilanden; dat de bepalingen van de Toetredingsakte met betrekking tot de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid op de Canarische eilanden tot het van kracht worden van deze regeling voor de bevoorrading gehandhaafd dienen te blijven, met uitzondering van die welke gelden voor de toegang van de produkten van oorsprong uit de Canarische eilanden tot de andere delen van de Gemeenschap; dat met betrekking tot bananen de bepalingen van Protocol nr. 2 ter zake van dit produkt van toepassing dienen te blijven;” (Laatste zin geschrapt)

Twaalfde overweging:

„Overwegende dat de „arbitrio insular — tarifa especial” genaamde belasting die op de uit de andere delen van de Gemeenschap geleverde produkten wordt toegepast overeenkomstig de in artikel 6, lid 3, van Protocol nr. 2 vervatte voorwaarden, na 31 december 1992 niet zal worden verlengd, behalve door de Raad vast te stellen toepassing van geval tot geval tot uiterlijk 31 december 2000; dat de heffing van deze belasting op de uit derde landen op de Canarische eilanden

ingevoerde produkten vanaf 1 januari 1996 geleidelijk zal moeten worden verminderd, zodat deze op 31 december 2000, onverminderd de uit bestaande akkoorden voortvloeiende verplichtingen, kan worden afgeschaft,”

Artikel 3:

„Het gemeenschappelijk visserijbeleid is onder de voor het Spaanse deel van het Iberische schiereiland geldende voorwaarden van toepassing op de Canarische eilanden vanaf de inwerkingtreding van deze verordening. De toepassing van het gemeenschappelijk visserijbeleid wordt begeleid door specifieke maatregelen die erop gericht zijn in voorkomend geval het specifieke karakter van de produktietakken op de Canarische eilanden in aanmerking te nemen.”

Artikel 5, lid 3:

„3. De van toepassing zijnde tarieven kunnen al naar gelang van de categorie produkten variëren van 0,1 tot 5 %; deze tarieven kunnen voor verwerkte tabakssoorten (GN-codes 2402 10 00 en 2402 00 00) tot 15 % oplopen. Zij mogen in geen geval met meer dan 15 % van het oorspronkelijke tarief worden verhoogd. Deze variatie van de tarieven mag in geen geval ertoe leiden dat er discriminatie ten aanzien van uit de Gemeenschap herkomstige produkten ontstaat.”

Artikel 5, lid 5:

„5. De door de bevoegde autoriteiten overeenkomstig lid 4 toegepaste regelingen voor belastingvrijstelling worden aangemeld bij de Commissie, die de Lid-Staten hiervan op de hoogte brengt en binnen twee maanden een standpunt inneemt om te beoordelen of deze regelingen aan de in het genoemde lid omschreven doelstellingen beantwoorden. Indien de Commissie zich niet binnen deze termijn heeft uitgesproken, wordt de regeling geacht te zijn goedgekeurd.”

(¹) PB Nr. C 67 van 15. 3. 1991, blz. 8.

Artikel 5, lid 6:

„6. In de loop van 1995 onderzoekt de Commissie, na de Spaanse autoriteiten te hebben geraadpleegd, de invloed van de genomen maatregelen op de economie van de Canarische eilanden alsook de vooruitzichten van de integratie ervan in het douanegebied van de Gemeenschap. De Spaanse autoriteiten kunnen op basis van dit onderzoek worden gemachtigd overeenkomstig de in lid 4 bedoelde criteria en volgens de procedure van lid 5, de van kracht zijnde vrijstellingen tot uiterlijk 31 december 2000 volledig of gedeeltelijk te handhaven.”

Artikel 6, lid 4:

„4. De belasting van de Canarische eilanden, „arbitrio insular — tarifa especial” genaamd, is van toepassing op de uit andere delen van de Gemeenschap geleverde goe-

deren onder de in artikel 6, lid 3, van Protocol nr. 2 bij de Toetredingsakte vastgestelde voorwaarden, zonder dat deze tot na 31 december 1992 kan worden verlengd. De Raad kan echter per geval op verzoek van Spanje en volgens de in artikel 6, lid 3, van Protocol nr. 2 bedoelde procedure toestaan dat deze belasting tot uiterlijk 31 december 2000 op bepaalde gevoelige produkten wordt geheven. Onverminderd de uit bestaande akkoorden voortvloeiende verplichtingen moet de heffing van deze belasting ten aanzien van produkten van oorsprong uit derde landen met ingang van 1 januari 1996 geleidelijk worden verminderd, zodat zij op 31 december 2000 kan worden afgeschaft.”

Artikel 10, lid 3:

„3. De bepalingen van Protocol nr. 2 met betrekking tot bananen blijven van toepassing.” (Tweede zin geschrapt).

Wijziging van het voorstel voor een besluit van de Raad tot instelling van een programma van speciaal op het afgelegen en insulaire karakter van de Canarische eilanden afgestemde maatregelen (Poseican) (1)

(91/C 225/03)

COM(91) 226 def.

(Door de Commissie ingediend op 14 juni 1991 krachtens artikel 149, lid 3, van het EEG-Verdrag)

Het voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Achtste overweging:

„Overwegende dat om dezelfde redenen en in het kader van de geleidelijke invoering van het gemeenschappelijk douanetarief moet worden voorzien in de mogelijkheid van specifieke tariefmaatregelen of van maatregelen waarbij voor bepaalde gevoelige produkten van de gemeenschappelijke handelspolitiek, met name op het gebied van kwantitatieve beperkingen en rekening houdend met het historische stelsel van vrijdom, wordt afgeweken; dat deze douanemaatregelen ook dienstig kunnen blijken te zijn voor de regeling welke op de belastingvrije zones van de Canarische eilanden van toepassing is;”

Artikel 1, lid 1:

„1. Hierbij wordt op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. .../91 een actieprogramma voor de Canarische eilanden ingesteld, Poseican (programma van speciaal op het afgelegen en insulaire karakter van de

Canarische eilanden afgestemde maatregelen) genaamd, dat in de bijlage is opgenomen.

Het heeft betrekking op wettelijke maatregelen en op financiële verbintenissen.”

Bijlage

Punt 6.3:

„6.3. In een gevoelige periode kan een tijdelijke beperking voor de levering van aardappelen op de Canarische eilanden worden ingevoerd, en wel op degressieve wijze voor een periode van tien oogstjaren.”

Punt 6.5:

„6.5. Ten einde elke ombuiging van handelsstromen te voorkomen, mogen de produkten die voor de maatregelen bedoeld in punt 6.2 in aanmerking komen, niet in hun oorspronkelijke staat naar de andere delen van de Gemeenschap worden doorgezonden. In geval van verwerking van de betrokken produkten op de Canarische

(1) PB nr. C 67 van 15. 3. 1991, blz. 12.

eilanden geldt dit verbod niet voor de traditionele uitvoer van produkten van de Canarische eilanden naar de andere delen van de Gemeenschap."

Punt 7.1:

„7.1. Op met bewijsstukken gestaafd verzoek van de bevoegde Spaanse autoriteiten zullen voor bepaalde gevoelige produkten van geval tot geval specifieke tariefmaatregelen in afwijking van het gemeenschappelijk handelsbeleid worden overwogen, met name op het gebied van kwantitatieve beperkingen, en wel"

(Twee streepjes ongewijzigd)

Punt 9:

(Tweede alinea geschrapt)

Punt 12:

„12. De Commissie brengt het Europese Parlement en de Raad jaarlijks verslag uit over de vorderingen bij de tenuitvoerlegging van Poseican en stelt in voorkomend geval de aanpassingsmaatregelen voor die nodig blijken om de in titel I omschreven doelstellingen te verwezenlijken."

Wijziging van het voorstel voor een besluit van de Raad tot instelling van een programma van speciaal op het afgelegen en insulaire karakter van Madeira en de Azoren afgestemde maatregelen (Poseima) (1)

(91/C 225/04)

COM(91) 226 def.

(Door de Commissie ingediend op 14 juni 1991 krachtens artikel 149, lid 3, van het EEG-Verdrag)

Het voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Eerste aanhaling:

„Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43, 113 en 235,"

Tweede aanhaling:

„Gelet op de Akte van Toetreding van Spanje en Portugal, inzonderheid op artikel 234, lid 3,"

Tiende overweging:

„Overwegende dat bij de communautaire regelgeving rekening dient te worden gehouden met de specifieke kenmerken van de Azoren en Madeira en dat door die regelgeving de economische en sociale ontwikkeling ervan moeten worden bevorderd, in het bijzonder op gebieden waarop de kwetsbaarheid van deze eilanden zich bijzonder sterk laat gevoelen, zoals de vervoersector, de visserij, de belastingen, de sociale sector, onderzoek en ontwikkeling, of de bescherming van het milieu, met

name gezien het feit dat de Azoren en Madeira in bijzondere mate aan de gevaren van ecologische of natuurrampen zijn blootgesteld;"

Twaalfde overweging:

„Overwegende dat het van belang is in het kader van de richtsnoeren van het gemeenschappelijk vervoerbeleid over geregelde en zo goedkoop mogelijke vervoermiddelen te beschikken om de aan het afgelegen en insulaire karakter van deze eilanden verbonden nadelen te verhelpen; dat het luchtvervoer een instrument voor regionale ontwikkeling vormt; dat met name in het kader van het partnerschap naar de geschiktste vormen van een grotere liberalisatie moet worden gezocht;"

Zeventiende overweging:

„Overwegende dat de specifieke productieomstandigheden op de Azoren en Madeira ertoe nopen bij de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid de bijzondere aspecten hiervan in aanmerking te nemen; dat hiertoe voor de ondersteuning van de sectoren groenten en fruit en levende planten en bloemen in adequate maatregelen moet worden voorzien; dat deze maatregelen met name de ontwikkeling van tropische produkten mogelijk moeten maken; dat, gezien het grote economische en sociale belang dat de bananencultuur op Madeira

(1) PB nr. C 81 van 26. 3. 1991, blz. 8.

heeft, in dit kader aan deze cultuur bijzondere aandacht moet worden besteed, waarbij rekening moet worden gehouden met de aan het ecologische en landschapsevenwicht van dit gebied verbonden aspecten; dat, gelet op het overwegende belang van de zuivelsector voor de economische activiteit van de Azoren en de moeilijk te vervangen rol ervan als factor voor de instandhouding van de actieve bevolking in de archipel, ook in andere marktgerichte maatregelen of in maatregelen van structurele aard voor deze traditionele lokale produktie moet worden voorzien;”

Nieuwe overweging na de zeventiende overweging:

„Overwegende dat er maatregelen dienen te worden getroffen in de visserijsector, gelet op het economische en sociale belang daarvan voor de beide archipels;”

Bijlage

Punt 6:

„6. Bij het uitwerken van de richtlijnen of andere maatregelen in verband met de interne markt en van de overige maatregelen van communautair beleid dient rekening te worden gehouden met de specifieke kenmerken van de Azoren en Madeira en dient de economische en sociale ontwikkeling ervan mogelijk te worden gemaakt, met name op het gebied van het vervoer, de visserij en de belastingen, op sociaal gebied, op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling (OtO), onverminderd het communautaire kaderprogramma op dit gebied, en op dat van de bescherming van het milieu.”

Punt 8:

„8. In het kader van de richtsnoeren van het gemeenschappelijk vervoerbeleid zullen de Gemeenschap en Portugal alle maatregelen nemen om de onderscheiden, met name regionale, luchtvaartmaatschappijen in de Gemeenschap in staat te stellen de Azoren en Madeira van luchtverbindingen die de ontwikkeling van deze gebieden ten goede komen, te voorzien.”

Punt 9.2:

„9.2. Met betrekking tot de voor het verbruik of de verwerking in de beide gebieden essentiële landbouwprodukten zal deze communautaire actie binnen de grenzen van de behoeften van de markt van de Azoren en Madeira, rekening houdend met de lokale produktie en de traditionele handelsstromen en erop toeziend dat het aandeel van de rest van de Gemeenschap in de bevoorrading met produkten wordt gewaarborgd, bestaan uit:

- de vrijstelling van heffingen en/of douanerechten en van de in artikel 240 van de Toetredingsakte bedoelde bedragen voor de uit derde landen afkomstige produkten;
- het scheppen van mogelijkheden om onder gelijkwaardige voorwaarden en zonder toepassing van de in voornoemd artikel 240 bedoelde bedragen communautaire produkten

uit de interventievoorraden of op de markt van de Gemeenschap beschikbare produkten te leveren.

De toepassing van dit stelsel berust op de volgende beginselen:

— De hoeveelheden die onder dit bevoorradingsstelsel vallen, zullen jaarlijks door middel van ramingen worden vastgesteld.

— Ten einde te waarborgen dat deze maatregelen op het niveau van de produktiekosten en op dat van de consumentenprijzen zullen doorwerken, dient te worden voorzien in een controlemechanisme waarmee de doorwerking ervan tot bij de eindverbruiker kan worden nagegaan.

— Met betrekking tot de voorziening van de Azoren van ruwe suiker zal het stelsel van toepassing blijven tot het ogenblik waarop de ontwikkeling van de plaatselijke produktie van suikerbieten het toelaat aan de behoeften van de markt van de Azoren te voldoen en op voorwaarde dat de totale hoeveelheid van op de Azoren geraffineerde suiker 10 000 ton niet overschrijdt.

— Met betrekking tot de voorziening van de Azoren en Madeira van mengvoeders zal het stelsel tijdelijk worden toegepast, in afwachting van de toename van de capaciteit en van de modernisering van de industrie voor de produktie van mengvoeder binnen de grenzen van de behoeften van de lokale markt en rekening houdend met de ter plaatse voortgebrachte hoeveelheden, ten einde de industrie van de betrokken regio's geen nadeel te berokkenen. Deze maatregel zal gedurende drie landbouwjaren voor de onder de GN-codes 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 en 2309 90 53 vallende produkten kunnen worden toegepast.”

Punt 9.3:

„9.3. Voor genetische verbetering zal voor de aankoop van fokdieren van oorsprong uit de Gemeenschap steun aan de Azoren kunnen worden verleend.” (Tekst tussen haakjes geschrapt)

Punt 10.4:

„10.4. De steun zal voor een periode van drie jaar, beginnende op 1 januari 1991 en eindigende op 31 december 1993, worden verleend; de jaarlijkse communautaire steun zal gedurende deze drie jaar constant zijn en gelijk aan de extra kosten van de bevoorrading, zoals deze op de hiervóór beschreven wijze op basis van de gegevens van het referentiejaar (1989) zijn vastgesteld. Na afloop van deze periode zal de Commissie deze maatregel beoordelen en de situatie opnieuw onderzoeken.”

Punt 14.1:

„14.1. Uiterlijk zes maanden na het van kracht worden van dit besluit zal de Raad of de Commissie, al naar gelang van het geval, de in de punten 14.2 tot en met 14.9 bedoelde maatregelen vaststellen.”

de verbetering van de kwaliteit van de produkten, inzonderheid in de sectoren melk, veeteelt, groenten en fruit, planten en bloemen, wijnbouw en wijn, bosbouw en visserij;”

(Tweede streepje ongewijzigd)

Punt 14.6:

„14.6. Ten einde de kwaliteit van de landbouwprodukten en in voorkomend geval van de visserijprodukten van Madeira en de Azoren te verbeteren en de afzet daarvan te bevorderen, kan de Gemeenschap de verwezenlijking van een grafisch teken en de bevordering van de bekendheid daarvan voor elk van deze gebieden financieren.”

Punt 14.9 (nieuw):

„14.9. Naast de specifieke, in punt 14.2 bedoelde studie zullen, op verzoek van de Portugese autoriteiten, studies worden verricht in de landbouwsector, met name inzake Madeirawijn, en in de visserijsector. Wat deze laatste sector betreft, wordt de studie uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 4028/86, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3944/90, uitgevoerd.”

Punt 14.8:

„14.8. In het kader van door de Portugese autoriteiten voor te leggen programma's zal in nieuwe structurele bijstandsmaatregelen kunnen worden voorzien, met name:

a) voor wat Madeira betreft:

— in steun met name voor de verbetering en de diversificatie van de produktie en voor de verbetering van de kwaliteit van de produkten, inzonderheid in de sectoren van de wijnbouw en de wijn, groenten en fruit, planten en bloemen, de veeteelt, de bosbouw en de visserij;

b) voor wat de Azoren betreft:

— in steun met name voor de verbetering en de diversificatie van de produktie en voor

Punt 14.9 bis (nieuw):

„14.9. bis Voor de visserijprodukten van de Azoren wordt een versterkt steunregime ingesteld ten behoeve van producentenorganisaties die in de vijf jaar vanaf de inwerkingtreding van Poseima dienen te worden opgericht, voor een periode van vijf jaar vanaf de datum van hun erkenning.”

Punt 16:

„16. De Commissie brengt het Europese Parlement en de Raad jaarlijks verslag uit over de vorderingen bij de tenuitvoerlegging van Poseima en stelt, in voorkomend geval, de nodige aanpassingsmaatregelen voor om de in titel I omschreven doelstellingen te verwezenlijken.”

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de detachering van werknemers met het oog op het verlenen van diensten

(91/C 225/05)

COM(91) 230 def. — SYN 346

(Door de Commissie ingediend op 28 juni 1991)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 57, lid 2, en artikel 66,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 3, onder c), van het Verdrag, de verwijdering tussen de Lid-Staten van hinderpalen voor het vrije verkeer van personen en diensten een van de doelstellingen van de Gemeenschap vormt;

Overwegende dat alle beperkingen op het leveren van diensten op grond van nationaliteit of plaats van vestiging krachtens het Verdrag sinds het einde van de overgangperiode verboden zijn;

Overwegende dat de voltooiing van de interne markt een dynamische omgeving biedt voor het leveren van diensten en voor transnationale onderaanneming, doordat een groeiend aantal ondernemingen ertoe wordt aangezet hun werknemers tijdelijk in het buitenland te plaatsen om werk te presteren op het grondgebied van een andere Staat dan de Staat waarin deze werknemers gewoonlijk werkzaam zijn;

Overwegende dat het verlenen van diensten geschiedt in de vorm van het uitvoeren van werkzaamheden door de dienstverlener dan wel in de vorm van beschikbaarstelling van arbeidskrachten die voor de uitvoering van een overheids- of particuliere opdracht door een onderneming worden gebruikt;

Overwegende dat de bevordering van het grensoverschrijdend leveren van diensten een klimaat vereist waarin sprake is van eerlijke mededinging, hetgeen niet kan worden bereikt zonder maatregelen die de naleving van de rechten van de werkenden waarborgen;

Overwegende dat de transnationalisatie van de arbeidsverhouding problemen opwerpt met betrekking tot de wetgeving die van toepassing is op de arbeidsverhouding en dat het in het allerhoogste belang van de partijen is de voorwaarden vast te stellen die voor de betreffende arbeidsverhouding gelden;

Overwegende dat het communautaire recht niet eraan in de weg staat dat de Lid-Staten hun wetgeving of door de sociale partners gesloten collectieve arbeidsovereenkomsten toepassen op elke persoon die, zelfs op tijdelijke basis, op hun grondgebied werkzaam is, ofschoon de werkgever van deze persoon in een andere Lid-Staat is gevestigd; dat het communautaire recht de Lid-Staten niet verbiedt de naleving van deze bepalingen met behulp van de gepaste middelen te waarborgen;

Overwegende dat Richtlijn 71/305/EEG van de Raad van 26 juli 1971 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/440/EEG ⁽²⁾, strikte bepalingen vaststelt betreffende de controle van de geschiktheid van inschrijvers op basis van hun economische, financiële of technische capaciteit;

Overwegende dat er bij Richtlijn 89/440/EEG en Richtlijn 90/531/EEG van de Raad van 17 september 1990 betreffende de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening,

vervoer en telecommunicatie ⁽³⁾ een doorzichtigheidsclausule is ingevoerd waardoor de aanbestedende dienst de inschrijvers de noodzakelijke informatie kan verstrekken met betrekking tot de op het betreffende werk van toepassing zijnde arbeidsvoorwaarden;

Overwegende dat IAO-verdrag nr. 94 betreffende arbeidsclausules in overheidsopdrachten op 20 september 1952 van kracht is geworden;

Overwegende dat het op 19 juni 1980 door acht Lid-Staten in Rome ondertekende Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst ⁽⁴⁾ op 1 april 1991 in deze Lid-Staten van kracht is geworden;

Overwegende dat artikel 3 van dit Verdrag als algemene regel de vrijheid van rechtskeuze door de partijen vastlegt; dat de overeenkomst, bij gebreke van een rechtskeuze, overeenkomstig artikel 6, lid 2, wordt beheerst door het recht van het land waarin de werknemer ter uitvoering van de overeenkomst gewoonlijk zijn arbeid verricht, zelfs wanneer hij tijdelijk in een ander land te werk is gesteld, of, indien de werknemer gewoonlijk niet zijn arbeid in een zelfde land verricht, door het recht van het land waar zich de vestiging bevindt die hem in dienst heeft genomen, tenzij uit het geheel der omstandigheden blijkt dat de arbeidsovereenkomst nauwer is verbonden met een ander land, in welk geval het recht van dat land toepasselijk is;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 6, lid 1, van het voornoemde Verdrag de rechtskeuze van de partijen er niet toe kan leiden dat de werknemer de bescherming verliest welke hij geniet op grond van de dwingende bepalingen van het recht dat ingevolge artikel 6, lid 2, bij gebreke van een rechtskeuze op hem van toepassing zou zijn;

Overwegende dat, overeenkomstig het in artikel 20 van het genoemde Verdrag vervatte beginsel van voorrang van het Gemeenschapsrecht, dit Verdrag de toepassing van bepalingen onverlet laat die voor bijzondere kwesties de keuze van wettelijke regels vastleggen met betrekking tot verbintenissen uit overeenkomst en die zijn of zullen worden neergelegd in besluiten van de Instellingen van de Gemeenschappen of in ter uitvoering van deze besluiten geharmoniseerde nationale wetgevingen;

Overwegende dat reeds een minimale harmonisatie van de arbeidswetgevingen van de Lid-Staten heeft plaatsgevonden; dat er echter nog steeds verschillen bestaan met betrekking tot de sociale rechten die door de van kracht zijnde nationale wetgevingen en collectieve arbeidsovereenkomsten worden gegarandeerd;

Overwegende dat te dien einde de wetgevingen van de Lid-Staten moeten worden gecoördineerd, ten einde een kern van dwingende bepalingen voor minimale bescherming vast te leggen, die in het ontvangende land in acht

⁽¹⁾ PB nr. L 185 van 16. 8. 1971, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. L 210 van 21. 7. 1989, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 297 van 29. 10. 1990, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 266 van 9. 10. 1980, blz. 1.

moeten worden genomen door werkgevers die werknemers detacheren om tijdelijk werk uit te voeren op het grondgebied van een Lid-Staat waar de diensten worden verleend;

Overwegende dat de stabiliteit van arbeidsverhoudingen voor detacheringen van korte duur niet mag worden verstoord wat de betaalde minimumlonen en het minimumaantal betaalde vakantiedagen betreft; dat daarom moet worden voorzien in een uitzondering op sommige bepalingen van de richtlijn;

Overwegende dat een „harde kern” van duidelijk omschreven beschermende bepalingen echter door de dienstverlener in acht moet worden genomen, ongeacht de duur van de detachering van de werknemer;

Overwegende dat, ten einde de doelstellingen van deze richtlijn te verwezenlijken, ondernemingen die buiten de Gemeenschap zijn gevestigd, moeten worden onderworpen aan dezelfde „harde kern” van beschermende bepalingen met betrekking tot hun werknemers die tijdelijk werk uitvoeren op het grondgebied van een Lid-Staat;

Overwegende dat deze richtlijn de nationale wetgevingen onverlet laat met betrekking tot de beschikbaarstelling van arbeidskrachten, inzonderheid het functioneren van uitzendbureaus, alsmede met betrekking tot de toegang, het verblijf en de indienstneming van werkenden uit derde landen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn is van toepassing op ondernemingen, ongeacht de Staat waarin deze zijn gevestigd, die hun werkzaamheden uitvoeren in het kader van het verlenen van diensten in de zin van het Verdrag.

Artikel 2

Deze richtlijn is van toepassing voor zover de in artikel 1 bedoelde onderneming:

- a) gedurende de tenuitvoerlegging van een overeenkomst voor de uitvoering van werken of diensten een werknemer op het grondgebied van een Lid-Staat detachert ten behoeve of onder leiding van die onderneming, of,
- b) zijnde een uitzendbureau, een werknemer plaatst bij een inlenende onderneming die in een Lid-Staat is gevestigd of aldaar een vestiging heeft, voor zover er gedurende de duur van de terbeschikkingstelling een arbeidsverhouding bestaat tussen het uitzendbureau en de werknemer, of
- c) een werknemer plaatst bij een van haar vestigingen of bij een andere onderneming die in een Lid-Staat is gevestigd, voor zover er gedurende de duur van de detachering een arbeidsverhouding bestaat tussen de eerstgenoemde onderneming en de werknemer.

Artikel 3

1. De Lid-Staten zien erop toe dat, onafhankelijk van de wetgeving die van toepassing is op de arbeidsverhouding, de onderneming de werknemer niet de arbeidsvoorwaarden ontzegt die op de plaats waar het werk tijdelijk wordt uitgevoerd van toepassing zijn op werkzaamheden van dezelfde aard, op voorwaarde dat

- a) deze arbeidsvoorwaarden zijn vastgelegd in wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, collectieve arbeidsovereenkomsten of scheidsrechterlijke uitspraken, die van toepassing zijn op de gehele betreffende beroepsgroep en de gehele betreffende bedrijfstak, een „erga omnes”-effect hebben en/of wettelijk verbindend zijn verklaard voor de betreffende beroepsgroep en bedrijfstak, en
- b) deze voorwaarden betrekking hebben op de volgende zaken:
 - i) maximaal aantal werkuren per dag en per week, rustpauzes, werk op zondagen en nachtwerk;
 - ii) minimumaantal betaalde vakantiedagen;
 - iii) minimumlonen, inclusief vergoedingen voor overwerk en toelagen, maar exclusief uitkeringen uit hoofde van particuliere bedrijfsstelsels;
 - iv) de voorwaarden voor de terbeschikkingstelling van werknemers, inzonderheid de levering van arbeidskrachten door uitzendbureaus;
 - v) gezondheid, veiligheid en hygiëne op het werk;
 - vi) beschermende maatregelen met betrekking tot de arbeidsvoorwaarden van zwangere vrouwen of van vrouwen die recentelijk zijn bevallen, van kinderen, jongeren en andere groepen die bijzondere bescherming genieten;
 - vii) gelijke behandeling van mannen en vrouwen en afschaffing van discriminatie op grond van huidskleur, ras, religie, overtuiging, nationaliteit of sociale achtergrond.

2. Lid 1, onder b), punten ii) en iii), is niet van toepassing op de in artikel 2 genoemde arbeidsverhoudingen wanneer de duur van de detachering van de werknemers korter is dan drie maanden, zulks binnen een referentieperiode van één jaar te rekenen vanaf het begin van de detachering. Bij de berekening van de periode van drie maanden dient rekening te worden gehouden met alle voorafgaande perioden tijdens welke de functie werd uitgeoefend met behulp van een gedetacheerde werknemer.

Artikel 4

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op

31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële be-

kendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3975/87 tot vaststelling van de wijze van toepassing van de mededingingsregels op ondernemingen in de sector luchtvervoer

(91/C 225/06)

COM(91) 272 def.

(Door de Commissie ingediend op 25 juli 1991)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 87,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 3975/87 ⁽¹⁾ deel uitmaakt van een pakket van samenhangende maatregelen die door de Raad zijn vastgesteld als een eerste stap naar de voltooiing van de interne vervoermarkt; dat haar werkingssfeer mitsdien beperkt is tot het internationale luchtvervoer tussen luchthavens in de Gemeenschap;

Overwegende dat de Commissie op het ogenblik dan ook over geen enkel middel beschikt om rechtstreeks een onderzoek in te stellen naar gevallen van vermoedelijke inbreuk op de artikelen 85 en 86 van het Verdrag in de sector van het luchtvervoer binnen een Lid-Staat en niet beschikt over de nodige bevoegdheden om de besluiten te nemen of sancties op te leggen, die nodig zijn om uit hoofde van artikel 85, lid 3, van het Verdrag goedkeuring te hechten aan overeenkomsten en om de door haar vastgestelde inbreuken met betrekking tot het vervoer binnen een Lid-Staat te doen beëindigen;

Overwegende dat ook voor het luchtvervoer dat volledig binnen één enkele Lid-Staat plaatsvindt, thans commu-

nautaire maatregelen worden genomen tot vrijmaking van de markt; dat het derhalve wenselijk is dat regels worden vastgesteld volgens dewelke de Commissie in nauw en voortdurend contact met de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten de noodzakelijke maatregelen kan nemen voor de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het Verdrag op deze sectoren van het luchtvervoer, in situaties waarin de handel tussen de Lid-Staten ongunstig zou kunnen worden beïnvloed;

Overwegende dat een helder en duidelijk juridisch kader moet worden geschapen voor het binnenlandse luchtvervoer in een Lid-Staat, waardoor een coherente toepassing van de mededingingsregels wordt gewaarborgd; dat mitsdien de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 3975/87 moet worden uitgebreid tot deze sector van luchtvervoer,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 1, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3975/87 wordt het woord „internationale” geschrapt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

⁽¹⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1987, blz. 1.

Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3976/87 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op bepaalde groepen overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de sector van het luchtvervoer

(91/C 225/07)

COM(91) 272 def.

(Door de Commissie ingediend op 25 juli 1991)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 87,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de Commissie thans op grond van Verordening (EEG) nr. 3975/87 ⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. ... , de bevoegdheid heeft om de mededingingsregels te doen toepassen met betrekking tot het luchtvervoer binnen een Lid-Staat; dat het mitsdien gewenst is de mogelijkheid te voorzien dat voor die vervoersector groepsvrijstellingen worden verleend;

Overwegende dat de Commissie krachtens Verordening (EEG) nr. 3976/87 ⁽²⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2344/90 ⁽³⁾ bevoegd is om bij verordening vast te stellen dat de bepalingen van artikel 85, lid 1, niet van toepassing zijn op bepaalde categorieën van overeenkomsten tussen ondernemingen, besluiten van ondernemersverenigingen en onderling afgestemde feitelijke gedragingen;

Overwegende dat de bevoegdheid om die groepsvrijstellingen te verlenen werd toegekend voor een beperkte periode die op 31 december 1992 verstrijkt, en gedurende dewelke de luchtvrachtovervoerders zich kunnen aanpassen aan de meer concurrerende markt die wordt voortgebracht door de wijzigingen in de regelingen welke van toepassing zijn op het internationale luchtvervoer binnen de Gemeenschap;

Overwegende dat een verlenging van de groepsvrijstellingen na die datum wordt gerechtvaardigd door de verdere maatregelen die door de Gemeenschap werden vastgesteld met het oog op de vrijmaking van de sector van het luchtvervoer; dat de Commissie in nauw contact met de Lid-Staten de werkingssfeer van die groepsvrijstellingen en de voorwaarden daarvoor moet kunnen vaststellen, daarbij rekening houdende met de veranderingen van de concurrentiële omgeving sinds de inwerkingtreding van Verordening (EEG) nr. 3976/87,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 3976/87 wordt gewijzigd als volgt:

1. In artikel 1 wordt het woord „internationale” geschrapt.

2. Artikel 2, lid 2, wordt gelezen:

„2. De Commissie kan in het bijzonder dergelijke verordeningen vaststellen ten aanzien van overeenkomsten, besluiten of onderling afgestemde feitelijke gedragingen die het volgende beogen:

- gezamenlijke planning en coördinatie van dienstregelingen van luchtvaartmaatschappijen;
- overleg over tarieven voor het vervoer van passagiers en bagage en van vracht op geregelde diensten;
- gemeenschappelijke exploitatie van nieuwe geregelde diensten;
- het toekennen van „time-slots” op vliegvelden en dienstregelingen;
- de gemeenschappelijke aankoop, ontwikkeling en exploitatie van geautomatiseerde systemen inzake dienstregelingen, boekingen en het afgeven van vervoerbiljetten door luchtvaartmaatschappijen;
- de technische en operationele afhandeling op de grond op vliegvelden, zoals verplaatsing van het vliegtuig met een trekker, bijtanken, schoonmaken en veiligheidscontrole;

⁽¹⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1987, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1987, blz. 9.

⁽³⁾ PB nr. L 217 van 11. 8. 1990, blz. 15.

- de personen-, post-, vracht- en bagageafhandeling op vliegvelden;
- diensten voor het verzorgen van de catering aan boord.”.

3. Artikel 3 wordt gelezen:

„Artikel 3

Een verordening overeenkomstig artikel 2 wordt vastgesteld voor een bepaalde periode.

Deze verordening kan worden ingetrokken of gewijzigd indien omstandigheden veranderen in verband met enigerlei factor die aan de vaststelling ervan ten

grondslag lag; in dat geval wordt een termijn vastgesteld met het oog op de wijziging van de overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen waarop de vroegere verordening van toepassing is.”.

4. Artikel 8 vervalt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 1992.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de installatie en het gebruik van snelheidsbegrenzers in bepaalde categorieën motorvoertuigen in de Gemeenschap

(91/C 225/08)

COM(91) 291 def.

(Door de Commissie ingediend op 31 juli 1991)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat het een van de doelstellingen van het gemeenschappelijk vervoerbeleid is gemeenschappelijke voorschriften vast te stellen die van toepassing zijn op het internationale vervoer binnen de Gemeenschap en het verkeer van voertuigen te vergemakkelijken;

Overwegende dat alle Lid-Staten te kampen hebben met ernstige problemen in verband met de verkeersveiligheid en het milieu door de toename van het wegverkeer en de daaruit voortvloeiende gevaren en hinder;

Overwegende dat vrachtwagens en autobussen voldoende motorvermogen hebben om hellingen op te gaan, maar dat zij daardoor ook in staat zijn op vlakke wegen overdreven snelheden te bereiken die niet in overeenstemming zijn met de eigenschappen van andere componenten van deze voertuigen, zoals remmen en banden, en dat, op grond hiervan en om redenen van milieubescherming, in een aantal Lid-Staten voor bepaalde categorieën motorvoertuigen snelheidsbegrenzers verplicht zijn gesteld;

Overwegende dat volgens Richtlijn ... van de Raad (voorstel van de Commissie — document nr. COM(91) 240) bepaalde categorieën nieuwe motorvoertuigen met een snelheidsbegrenzer moeten zijn uitgerust om de EEG-typegoedkeuring te verkrijgen en dat ook de snelheidsbegrenzers zelf aan bepaalde technische eisen moeten voldoen om de EEG-typegoedkeuring te verkrijgen;

Overwegende dat de gunstige gevolgen van snelheidsbegrenzers voor het milieu, het brandstofverbruik en de verkeersveiligheid versterkt dienen te worden door een meer algemene toepassing ervan;

Overwegende dat het met het oog op gelijke concurrentievoorwaarden nodig is de eisen voor de EEG-typegoedkeuring van nieuwe motorvoertuigen aan te vullen met eisen inzake de installatie en het gebruik van snelheidsbegrenzers op grond van gemeenschappelijk afgestelde snelheden voor alle motorvoertuigen van bepaalde categorieën die sinds een bepaalde datum zijn geregistreerd;

Overwegende dat in een eerste stadium deze eisen slechts dienen te gelden voor de zwaarste categorieën motorvoertuigen die het meest in het internationale vervoer worden gebruikt, en daarna uitgebreid dienen te worden tot lichtere categorieën motorvoertuigen, afhankelijk van de technische mogelijkheden en de ondervinding in de Lid-Staten,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder „motorvoertuig” een door een motor aangedreven voertuig van een van de hierna genoemde categorieën, zoals omschreven in bijlage I bij Richtlijn 70/156/EEG ⁽¹⁾, bestemd voor deelneming aan het wegverkeer, op ten minste vier wielen en met een maximale ontwerp-snelheid van meer dan 25 km/uur:

- categorie M₃: voertuigen bestemd voor het vervoer van passagiers, met meer dan acht zitplaatsen, die van de bestuurder niet meegerekend, en met een maximumgewicht van meer dan 5 ton.
- categorie N₃: voor het vervoer van goederen bestemde voertuigen met een maximumgewicht van meer dan 12 ton.

Artikel 2

De Lid-Staten zorgen ervoor dat motorvoertuigen van categorie M₃, die sinds 1 januari 1985 in een Lid-Staat zijn geregistreerd, slechts aan het wegverkeer deelnemen indien zij zijn uitgerust met een snelheidsbegrenzer die op een maximumsnelheid van 100 km/uur is afgesteld.

Artikel 3

De Lid-Staten zorgen ervoor dat motorvoertuigen van categorie N₃, die sinds 1 januari 1985 in een Lid-Staat zijn geregistreerd, slechts aan het wegverkeer deelnemen indien zij zijn uitgerust met een snelheidsbegrenzer die op een maximumsnelheid van 80 km/uur is afgesteld.

⁽¹⁾ PB nr. L 42 van 23. 2. 1970, blz. 1.

Artikel 4

De in de artikelen 2 en 3 bedoelde snelheidsbegrenzers moeten voldoen aan de technische eisen die zijn neergelegd in Richtlijn ... (voorstel van de Commissie — document nr. COM(91) 240).

Artikel 5

1. Het bepaalde in de artikelen 2 en 3 geldt niet voor
 - motorvoertuigen die worden gebruikt door de strijdkrachten, de burgerbescherming, de brandweer en openbare-ordediensten;
 - motorvoertuigen die door de aard van hun constructie niet sneller kunnen rijden dan 80 km/uur voor categorie N₃ of 100 km/uur voor categorie M₃;
 - motorvoertuigen die enkel voor openbaar vervoer in stadsgebieden worden gebruikt.
2. De Lid-Staten mogen, na voorafgaande goedkeuring van de Commissie, andere categorieën voertuigen vrijstellen van het bepaalde in de artikelen 2 en 3.

Artikel 6

1. De Lid-Staten doen de nodige bepalingen in werking treden om vóór 1 oktober 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 7

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Wat is het Taric?

- De gecombineerde nomenclatuur (GN), die de basis vormt voor het Taric, is ontstaan uit de samensmelting van de jaarlijkse verordeningen tot wijziging van het gemeenschappelijk douanetarief (GDT) (Verordening (EEG) nr. 950/68) en de goederen-nomenclatuur voor de statistieken van de buitenlandse handel van de Gemeenschap en van de handel tussen de Lid-Staten (NIMEXE) (Verordening (EEG) nr. 1445/72).
- Verder bevat het Taric onderverdelingen, die hoofdzakelijk in verband staan met:
 - contingenten en schorsingen van tarieven,
 - preferenties,
 - anti-dumpingrechten en compenserende rechten,
 - variabele elementen,
 - monetaire compenserende bedragen en compenserende bedragen „toetreding”,
 - referentieprijzen wijn,
 - toezichtmaatregelen en kwantitatieve beperkingen.
- Het Taric zal bovendien de basis vormen voor:
 - alle communautaire invoermaatregelen, en
 - de tarieven voor dagelijks gebruik en de gegevensbestanden in de Lid-Staten.
- Het Gemeenschapsrecht kan slechts dan op eenvormige wijze gepresenteerd en toegepast worden, wanneer de Commissie de taak op zich neemt om de bovenvermelde maatregelen te integreren en te coderen. Bovendien wordt het hierdoor mogelijk om voor de betreffende maatregelen statistieken voor de gehele Gemeenschap te verzamelen, zodat een groot deel van de huidige, afzonderlijke statistische berichtgeving overbodig wordt.
- Het Taric is opgesteld om deze integratie en codering te bevorderen. De dagelijkse wijzigingen in de communautaire wetgeving worden in een voortdurend bijgewerkt gegevensbestand opgenomen. Het Taric zal door het Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen worden gepubliceerd. De Lid-Staten worden zo snel mogelijk op de hoogte gebracht van de wijzigingen, zodat ze hun eigen tarieven voor dagelijks gebruik en hun gegevensbestanden kunnen bijwerken. Het Taric heeft, evenals de op nationaal niveau gebruikte tarieven, niet de status van een wettelijk instrument, maar zijn codes moeten worden gebruikt voor douaneaangiften en statistische opgaven (zie artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 2658/87).

BESTELBON

terug te sturen naar:

**Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxembourg
Tel. 49 92 81**

Ik wens het Taric (4 delen) te ontvangen.

Catalogusnummer: CQ-67-91-000-NL-C

ISBN: 927 772 0050

Prijs voor de vier delen te zamen: ECU 160,00

Richtprijs:

BFR 6 800; HFL 376 (exclusief BTW en verzendkosten)

Te betalen bij ontvangst van de factuur.

Naam:

Voornaam:

Nr.: Straat:

Postcode: Stad:

Tel.: Datum:

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES
DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

L-2985 Luxembourg

.....
(Handtekening)